

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 385

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 iunie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 226 din 2 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
669. — Ordin al ministrului sănătății pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant	5
831/600. — Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri	6–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 226

din 2 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Adrian Pădure în Dosarul nr. 5.008/110/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.139D/2014.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, personal și asistat de doamna avocat Irina Irimia, cu delegație depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantei autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. Astfel, se arată că prevederile art. XII din Legea nr. 202/2010 încalcă dreptul părților la un proces echitabil, accesul liber la justiție și egalitatea în fața legii, dat fiind faptul că, prin exercitarea doar a căii de atac a recursului împotriva deciziei sau, după caz, a dispoziției motivate de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură a unui imobil preluat în mod abuziv de stat, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, se restrânge dreptul la probatoriu. În egală măsură, textul de lege criticat creează o situație juridică de inegalitate, pe de o parte, prin faptul că, dacă judecata s-ar fi desfășurat potrivit dreptului comun, ar fi beneficiat de calea de atac a apelului, iar, pe de altă parte, potrivit prevederilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 165/2013, persoanele îndreptățite care contestă în justiție deciziile emise de entitățile investite de lege care au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și deciziile emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în temeiul acestui din urmă act normativ, beneficiază de calea de atac a apelului. În acest mod este încălcat și dreptul la un proces echitabil, pentru că părțile nu au beneficiat de un grad de jurisdicție. Invocă aspecte de fapt, pe fondul cauzei deduse soluționării instanței de judecată. Solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Autorul excepției de neconstituționalitate, personal, arată, în esență, că, potrivit prevederilor art. 4 din Legea nr. 165/2013, sub incidența acestei legi intră și cererile formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a acesteia, astfel încât în speță, având în vedere că este vorba de o notificare nesoluționată, ar fi trebuit să fie aplicabilă Legea nr. 165/2013.

5. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că în cauză nu poate fi reținută pretinsa diferență de tratament juridic, deoarece, pentru situații juridice diferite este admisibil un regim juridic diferit, în speță în exercitarea căilor de atac. De asemenea, se apreciază, că, în speță, recursul exercitat în temeiul dispozițiilor legale criticate este unul devolutiv în fapt și în drept, în temeiul art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865. Pe de altă parte, nici în temeiul art. 35 din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, nu poate fi exercitată calea de atac a recursului, prin urmare, nu se poate beneficia de trei grade de jurisdicție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 3 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.008/110/2007, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor**, excepție ridicată de Adrian Pădure într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva dispoziției primarului municipiului Bacău de respingere a notificării, formulată în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, în materie civilă, intenția legiuitorului a fost de a institui atât calea de atac a apelului, cât și cea a recursului, și prin excepție, în cauzele de o importanță redusă, doar calea de atac a recursului. Or, având în vedere că o contestație împotriva deciziei/dispoziției motivate, emisă de entitatea investită cu soluționarea notificării în vederea restituirii unui imobil preluat în mod abuziv, este un litigiu civil care vizează dreptul de proprietate, ca drept fundamental al omului, limitarea accesului la justiție numai la calea de atac a recursului este de natură a îngreui dreptul constituțional de acces liber la justiție și la un proces echitabil. Invocă cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârile din 4 mai 2000, 26 ianuarie 2006, 14 noiembrie 2006 și 10 iulie 2008 în cauzele *Rotaru împotriva României*, *Lungoci împotriva României*, *Gregorio de Andrade împotriva Portugaliei*, și *Blandeau împotriva Franței* referitoare la accesibilitatea și previzibilitatea legii, ca o garanție a procesului echitabil în materie civilă, la dreptul de acces la un tribunal independent și imparțial, instituit prin lege, precum și la accesul efectiv la justiție, în ipoteza în care statul a instituit atât calea de atac a apelului, cât și a recursului. Se mai susține că

textul de lege criticat instituie o discriminare între persoanele îndreptățite care contestă în justiție decizia/dispoziția motivată emisă de entitatea investită cu soluționarea notificării, în temeiul Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care pot exercita doar calea de atac a recursului, pe de o parte, și persoanele îndreptățite care contestă în justiție deciziile emise de entitățile investite de lege care au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare Legii nr. 165/2013, precum și deciziile emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în temeiul acestui din urmă act normativ, pe de altă parte, care pot fi atacate în justiție cu apel, potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 165/2013. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aspectul discriminatoriu este cu atât mai evident cu cât valoarea litigiului poate depăși 100.000 de lei.

8. Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă își exprimă opinia în sensul că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. I alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. XII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate și în temeiul art. 62 teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, Curtea urmează să rețină ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum acestea au fost modificate prin art. XII din Legea nr. 202/2010. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(3) *Decizia sau, după caz, dispoziția motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură poate fi atacată de persoana care se pretinde îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul unității deținatoare sau, după caz, al entității investite cu soluționarea notificării, în termen de 30 de zile de la comunicare. Hotărârea tribunalului este supusă recursului, care este de competența curții de apel.*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, art. 11 alin. (1) privind respectarea de către stat a tratatelor la care este parte și art. 21 alin. (1)—(3) referitoare la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia susține că, prin instituirea, în această materie, doar a căii de atac a recursului, se îngreșează accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, fiind, totodată, discriminați justițiabilii care au exercitat această cale de atac în temeiul Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, spre deosebire de cei care, în temeiul Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, modificate, pot exercita calea de atac a apelului împotriva refuzului entităților investite de lege care au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, precum și împotriva deciziilor emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în temeiul acestui din urmă act normativ.

15. În jurisprudența Curții Constituționale au mai fost analizate măsuri legislative prin care se reglementa modalitatea de exercitare a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești considerate ca fiind nelegale sau neîntemeiate, Curtea statuând, în mod constant, că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege. De asemenea, s-a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile, iar lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătorec efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, nr. 230 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000, nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004, nr. 572 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 19 decembrie 2005, nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012 sau nr. 967 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012).

16. Aplicând aceste considerente de principiu la prezenta cauză, Curtea reține că, în temeiul art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, persoanele îndreptățite la restituirea imobilelor preluate în mod abuziv pot contesta în justiție decizia sau, după caz, dispoziția motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură, iar hotărârea pronunțată de instanță este supusă numai recursului, care este de competența curții de apel. Așadar, în această materie specifică, în exercitarea legitimității sale constituționale de a adopta norme de procedură, conferită de art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a configurat modalitatea de reglementare a exercitării căilor de atac, instituind doar posibilitatea atacării cu recurs a hotărârii primei instanțe, fără ca acest lucru să aibă semnificația încălcării principiului constituțional al accesului liber la justiție. În accepțiunea Legii fundamentale, dreptul de acces liber la justiție este conceput ca drept al oricărei persoane de a se putea adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, garantându-se că exercitarea acestui drept nu poate fi îngreșată prin nicio lege.

17. În jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat în mod constant că accesul liber la justiție nu presupune dreptul de acces la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție — și nici la toate căile de atac prevăzute de lege — apel, recurs, contestație în anulare, revizuire. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligativitatea legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii (a se vedea Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, deciziile nr. 66 din 14 aprilie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 decembrie 1997, nr. 622 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 28 august 2007, nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, nr. 16 din 21 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 20 februarie 2003, nr. 1.132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, nr. 590 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 3 iunie 2010, nr. 1.137 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 5 octombrie 2011 sau nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012).

18. Acest mod de reglementare a accesului la justiție este în acord cu accepțiunea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cu jurisprudența în această materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia dreptul de acces la justiție presupune tocmai asigurarea accesului oricărei persoane la un tribunal instituit de lege, prin garantarea unei proceduri judiciare în vederea realizării efective a acestui drept. În acest sens, Curtea Europeană a statuat că dreptul de acces la justiție nu este absolut; el poate permite restricții admise implicit, întrucât, prin chiar natura sa, este reglementat de către stat, iar statele se bucură de o anumită marjă de apreciere în acest sens (a se vedea hotărârile din 28 mai 1985, 6 decembrie 2001, 26 ianuarie 2006 sau 17 ianuarie 2012, pronunțate în cauzele *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57, *Yagtzilar și alții împotriva Greciei*, paragraful 26, *Lungoci împotriva României*, paragraful 36 sau *Stanev împotriva Bulgariei*, paragraful 230).

19. De altfel, prin Decizia nr. 658 din 19 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 26 iulie 2012, ale cărei considerente sunt valabile și în prezenta cauză, Curtea a statuat că instituirea doar a căii de atac a recursului, în materia contestației formulate împotriva deciziei/dispoziției emise de către deținătorul imobilului sau, după caz, de entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, are ca finalitate doar asigurarea celerității soluționării unor asemenea litigii, iar nu încălcarea drepturilor fundamentale invocate. De asemenea, nici reglementările internaționale în materie nu impun un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție, iar art. 21 din Constituție nu precizează că accesul liber la justiție implică întotdeauna dreptul de a exercita atât calea de atac a apelului, cât și a recursului.

20. În ceea ce privește susținerile autorului excepției referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil, Curtea reține că acest drept constituțional presupune respectarea unor principii fundamentale, precum contradictorialitatea, dreptul de apărare, egalitatea, cu toate consecințele ce decurg din ele. Astfel, elementul fundamental al dreptului la un proces echitabil este exigența ca fiecare dintre părți să dispună de posibilități suficiente, echivalente și adecvate pentru a-și susține poziția asupra problemelor de drept și de fapt și ca niciuna din părți să

nu fie defavorizată în raport cu cealaltă. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa, cu titlu general, că statele nu sunt obligate să stabilească un anumit număr al căilor de atac, cu excepția celui de-al doilea grad de jurisdicție în materie penală, cerut de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție, însă nu există obligativitatea extinderii acestuia din urmă principiu și în materie civilă. Dacă, totuși, o fac, statele au obligația, în temeiul art. 6 din Convenție, de a asigura respectarea exigențelor unui proces echitabil în căile de atac astfel create. În concluzie, s-a arătat în decizia menționată, art. 6 paragraful 1 nu garantează dreptul la apel, însă dacă este reglementat în legislația națională, statul are obligația de a asigura accesul părților la acest grad de jurisdicție (a se vedea Hotărârea din 17 ianuarie 1970, pronunțată în Cauza *Delcourt împotriva Belgiei*, paragraful 25 și Hotărârea din 13 iulie 1995, pronunțată în Cauza *Tolstoy Miloslavsky împotriva Regatului Unit*, paragraful 59). Dreptul de acces la o instanță și asigurarea unui proces echitabil acoperă, așadar, și dreptul de a introduce apel sau recurs, în măsura în care astfel de căi de atac sunt reglementate (a se vedea, în acest sens, și Decizia Curții Constituționale nr. 658 din 19 iunie 2012, anterior citată).

21. În ceea ce privește pretinsa diferență de tratament juridic invocată, Curtea reține că persoanele îndreptățite la restituirea imobilelor preluate în mod abuziv, care contestă în justiție decizia/dispoziția motivată emisă de entitatea investită cu soluționarea notificării, în temeiul Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe de o parte, și persoanele îndreptățite la restituire cărora nu le-a fost soluționată notificarea până la intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe de altă parte, se află într-o situație juridică care diferă în mod obiectiv, sub aspectul reglementării legale aplicabile căii de atac ce poate fi exercitată împotriva deciziei/dispoziției de soluționare a cererilor formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Or, din acest punct de vedere, este firesc ca, în temeiul principiului de drept *tempus regit actum*, modalitatea de contestare în justiție să se supună regulilor în vigoare la data emiterii deciziei administrative. În jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat în mod constant că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și discriminări. Mai mult, Curtea a reținut că nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor (a se vedea, în acest sens, de exemplu, deciziile nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, nr. 77 din 20 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 27 martie 2003, nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, și nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011).

22. De altfel, Curtea reține că, în temeiul art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865, în lipsa apelului, recursul era o cale de atac devolutivă, iar, pe de altă parte, în prezent, potrivit prevederilor at. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare, ori de câte ori printr-o lege specială se prevede că hotărârea judecătorească de primă instanță este „supusă recursului” de la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, aceasta va fi supusă numai apelului la instanța ierarhic superioară.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Pădure în Dosarul nr. 5.008/110/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009****privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant**

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 5.145/2015 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 1.041 din 21 aprilie 2015, înregistrată la Ministerul Sănătății cu numărul AIT 11.772 din 22 aprilie 2015,

având în vedere prevederile titlului VI „Efectuarea prelevării și transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — La punctul 1 din anexa nr. 1 „Lista persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe” la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe și stabilirea datelor necesare înregistrării

unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 14 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, după ultima poziție se introduce o nouă poziție, cu următorul cuprins:

„— dr. Alexandrina Constantinescu.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Gabriel Florin Pușcău,
secretar general

București, 27 mai 2015.

Nr. 669.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 831 din 7 aprilie 2015

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 600 din 22 mai 2015

ORDIN
pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 52/2011
privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri

Având în vedere prevederile art. IV alin. (2) din Legea nr. 18/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, precum și pentru modificarea art. 8 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale, interimar, și al ministrului finanțelor publice nr. 1.439/1.930/2011

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 2 mai 2011.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de aplicare a Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice stabilesc modul de aplicare a prevederilor Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, termenii și expresiile folosite au următoarea semnificație:

a) *eveniment în care sunt implicați zilieri*, denumit în continuare *eveniment* — accidentul produs în timpul procesului de muncă care a antrenat decesul sau vătămări ale organismului pentru care există documente medicale ce indică o incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice, situația de persoană dată dispărută, în condițiile în care au fost implicați zilieri;

b) *accident de muncă* — vătămarea violentă a organismului, precum și intoxicația acută profesională, care au loc în timpul procesului de muncă și care provoacă incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice, invaliditate ori deces;

c) *echipament de muncă* — orice mașină, aparat, unealtă sau instalație folosită în muncă;

d) *echipament individual de protecție* — orice echipament destinat a fi purtat sau mânuit de un zilier pentru a-l proteja împotriva unuia ori mai multor riscuri care ar putea să îi pună în

pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice supliment sau accesoriu proiectat pentru a îndeplini acest obiectiv;

e) *loc de muncă* — locul în care zilierul își desfășoară activitatea, în conformitate cu mențiunile din registrul de evidență a zilierilor;

f) *securitate și sănătate în muncă* — ansamblul de activități având ca scop asigurarea celor mai bune condiții în desfășurarea procesului de muncă, apărarea vieții, integrității fizice și psihice, sănătății zilierilor;

g) *accident care produce incapacitate temporară de muncă (ITM)* — accident care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice consecutive, confirmată prin documente medicale;

h) *accident care produce invaliditate (INV)* — accident care produce invaliditate confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;

i) *accident mortal (D)* — accident în urma căruia se produce decesul accidentatului, confirmat imediat sau după un interval de timp, în baza unui act medico-legal;

j) *accident colectiv* — accidentul în care au fost accidentați cel puțin 3 zilieri, în același timp și din aceleași cauze, în cadrul aceluiași eveniment;

k) *accident în afara muncii* — accident care nu îndeplinește condițiile prevăzute la lit. b) sau la alin. (2);

l) *invaliditate* — pierdere parțială sau totală a capacității de muncă, confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;

m) *intoxicație acută profesională* — stare patologică apărută brusc, ca urmare a expunerii organismului la noxe existente la locul de muncă;

n) *sarcini de muncă* — activități desfășurate de zilier, consemnate în registrul de evidență a zilierilor.

(2) În sensul prevederilor alin. (1) lit. b) este, de asemenea, *accident de muncă*:

a) accidentul cauzat de activități care nu au legătură cu procesul muncii, dacă se produce la sediul beneficiarului ori în alt loc de muncă organizat de acesta, în timpul programului de muncă, și nu se datorează culpei exclusive a accidentatului;

b) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul beneficiarului la locul de muncă sau de la un loc de muncă la altul, pentru îndeplinirea unei sarcini de muncă;

c) accidentul suferit înainte sau după încetarea lucrului, dacă victima prelua sau preda uneltele de lucru, dacă schimba îmbrăcămintea personală, echipamentul individual de protecție sau orice alt echipament pus la dispoziție de beneficiar, dacă se afla în baie ori în spălător sau dacă se deplasa de la locul de muncă la ieșirea din sediul beneficiarului sau orice alt loc de muncă organizat de acesta și invers;

d) accidentul suferit în timpul pauzelor regulamentare, dacă acesta a avut loc în locuri organizate de beneficiar, precum și în timpul și pe traseul normal spre și de la aceste locuri;

e) accidentul determinat de fenomene sau calamități naturale, cum ar fi furtună, viscol, cutremur, inundație, alunecări de teren, trăsnet (electrocutare), dacă victima se afla în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea sarcinilor de muncă;

f) dispariția unei persoane, în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acesteia;

g) accidentul suferit de o persoană aflată în îndeplinirea sarcinilor de muncă, ca urmare a unei agresiuni.

Art. 3. — Acordul părinților sau al reprezentanților legali pentru prestarea de activități necalificate cu caracter ocazional de către minorul cu vârsta cuprinsă între 15 și 16 se exprimă în scris, conform modelului prevăzut în anexa nr. 6.

CAPITOLUL II

Înființarea, completarea, transmiterea și păstrarea registrului de evidență a zilierilor

Art. 4. — (1) Registrul de evidență a zilierilor, denumit în continuare *registru*, reprezintă:

a) document oficial cu regim special de evidență a lucrătorilor zilieri;

b) sursă de date pentru elaborarea pe plan național a politicilor în domeniul ocupării forței de muncă identificării cazurilor de muncă nedeclarată, precum și în domeniul fiscal;

c) sursă administrativă de date pentru sistemul informațional statistic cum ar fi: statistica curentă, urmărirea indicatorilor referitori la evoluția gradului de ocupare și al pieței muncii, monitorizarea cazurilor de muncă nedeclarată, cu precădere în anumite domenii de activitate, organizarea unui sistem de anchete prin sondaj.

(2) Modelul, conținutul și instrucțiunile de completare a registrului sunt cele prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la Legea nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Pentru asigurarea unei evidențe unitare referitoare la utilizarea forței de muncă a lucrătorilor zilieri, beneficiarul de lucrări, definit conform Legii nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare, organizează conducerea și ținerea la zi a registrului.

(2) Înregistrarea în registru se face în ordine cronologică, pentru toți zilierii cu care beneficiarul are raporturi de muncă în baza legii, conform instrucțiunilor de completare prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În scopul îndeplinirii obligației prevăzute la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare, beneficiarul de lucrări transmite către inspectoratul teritorial de muncă o copie a registrului conținând înregistrările din luna precedentă, certificată „conform cu originalul”.

Art. 6. — (1) Beneficiarii de lucrări care au înființate sucursale, agenții, reprezentanțe, puncte de lucru sau alte asemenea unități fără personalitate juridică, cărora le-au delegat competența de a încheia raporturi juridice cu zilieri, vor delega acestora și competența completării și transmiterii către inspectoratele teritoriale de muncă a copiei registrului conform art. 5 alin. (3).

(2) Registrul se achiziționează de la inspectoratul teritorial de muncă pe teritoriul căruia își are sediul beneficiarul de lucrări și/sau, după caz, de la inspectoratul teritorial de muncă pe teritoriul căruia se află sucursala, agenția, reprezentanța, punctul de lucru sau alte asemenea unități fără personalitate juridică, în cazul în care le-a fost delegată competența de a încheia raporturi juridice cu zilieri.

(3) Registrul se păstrează la sediul beneficiarului de lucrări și/sau, după caz, la sediul sucursalei, agenției, reprezentanței, punctului de lucru sau al altor asemenea unități fără personalitate juridică, iar o copie după acesta se transmite la inspectoratul teritorial de muncă pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea aceste entități.

(4) Registrul va fi numerotat, parafat și legat și nu va putea fi transferat între entitățile menționate la alin. (1).

(5) Beneficiarul de lucrări răspunde de respectarea prevederilor legale privind conducerea, completarea și păstrarea registrului, fiind responsabil de corectitudinea datelor înscrise în registru.

Art. 7. — (1) La fiecare înscriere a unui zilier în registru numele și prenumele se înscriu cu literele mari de tipar, cu menționarea și a inițialei tatălui.

(2) Denumirea beneficiarului de lucrări se înscrie în registru cu litere mari de tipar, fără prescurtări. Prescurtările permise sunt:

- a) S.C. — societate;
- b) S.A. — societate pe acțiuni;
- c) S.R.L. — societate cu răspundere limitată;
- d) S.N.C. — societate în nume colectiv;
- e) S.C.S. — societate în comandită simplă;
- f) S.C.A. — societate în comandită pe acțiuni;
- g) P.F.A. — persoană fizică autorizată;
- h) Î.I. — întreprindere individuală;
- i) Î.F. — întreprindere familială.

(3) În cazul beneficiarilor de lucrări care nu se regăsesc în prescurtările prevăzute la alin. (2) se va menționa actul normativ de înființare și organizare.

Art. 8. — (1) Inspectoratele teritoriale de muncă înaintează semestrial Inspecției Muncii rapoarte privind evoluția numărului de zilieri pe domenii de activitate, numărul de cazuri de încălcări ale prevederilor Legii nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare, măsurile sancționatoare dispuse în respectivele cazuri, precum și alte informații solicitate de Inspecția Muncii.

(2) Inspecția Muncii centralizează, la nivel național, datele din rapoartele inspectoratelor teritoriale de muncă și comunică semestrial Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice un raport, pe suport hârtie și în format electronic, privind evoluția numărului de zilieri pe domenii de activitate, numărul de cazuri de încălcări ale prevederilor Legii

nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și măsurile sancționatoare dispuse în respectivele cazuri.

Art. 9. — Registrul se tipărește și se înscrie de Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A., iar distribuția acestuia se face, la cerere și contra cost, de Inspekția Muncii prin inspectoratele teritoriale de muncă.

Art. 10. — (1) Înscierea datelor în registru se face numai cu cerneală sau pastă albastră.

(2) Orice modificare a datelor înscrise se face prin tăierea cu o linie orizontală cu cerneală sau pastă roșie și prin înscrierea datelor corecte, de asemenea cu cerneală sau pastă roșie, lăsându-se vizibilă înscrierea anterioară și prin aplicarea ștampilei și semnăturii beneficiarului de lucrări.

Art. 11. — (1) Înscierea datelor se face în ordinea cronologică a utilizării zilelor. Registrul se întocmește zilnic, exceptând perioadele în care nu se apelează la serviciile zilelor.

(2) Nu se lasă pagini și poziții libere între paginile registrului.

(3) Pe prima pagină a registrului se completează datele de identificare ale beneficiarului de lucrări.

Art. 12. — (1) Plata remunerației se realizează la sfârșitul fiecărei zile de lucru, înainte de semnarea în registru de către zilier și beneficiar.

(2) Pentru situația în care plata remunerației se efectuează la sfârșitul săptămânii sau la sfârșitul perioadei de desfășurare a activității, modalitatea de plată se stabilește prin acordul exprimat în scris de către zilier și beneficiar, conform modelului prezentat în anexa nr. 7. Acordul se exprimă în prima zi în care zilierul începe activitatea la beneficiar.

(3) În situația prezentată la alin. (2), la data efectuării plății de către beneficiar zilierul semnează în registru de evidență a zilelor pentru confirmarea de primire a remunerației nete, pentru toate zilele lucrate.

(4) Atunci când zilierul și beneficiarul au convenit ca plata remunerației să se realizeze prin virament în cont bancar, beneficiarul este obligat să menționeze la rubrica „Remunerația netă plătită” din registru numărul ordinului de plată și al borderoului cu restul de plată transmis către bancă, iar zilierul are dreptul să refuze semnarea registrului dacă această mențiune nu este realizată.

(5) La solicitarea inspectorilor de muncă beneficiarul face dovada plății remunerației către zilier cu documente justificative înregistrate în contabilitate conform prevederilor legale.

Art. 13. — (1) Venitul realizat de zilieri sub formă de remunerație pe fiecare beneficiar de lucrări reprezintă venit asimilat salariului, pentru care sunt aplicabile prevederile cap. III „Venituri din salarii” al titlului III „Impozit pe venit” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Calculul și reținerea impozitului datorat se efectuează de către beneficiarii de lucrări la data fiecărei plăți a remunerației brute zilnice sau, după caz, la data plății la sfârșit de săptămână sau la data plății la sfârșitul perioadei de desfășurare a activității.

CAPITOLUL III

Comunicarea, cercetarea, înregistrarea și raportarea evenimentelor în care au fost implicați zilieri

Art. 14. — Orice eveniment, astfel cum este definit de prezentele norme metodologice, va fi comunicat de îndată beneficiarului de către conducătorul locului de muncă sau de orice altă persoană care are cunoștință despre producerea acestuia.

Art. 15. — Beneficiarul are obligația să comunice evenimentele de îndată, după cum urmează:

- inspectoratelor teritoriale de muncă, toate evenimentele astfel cum sunt acestea definite la art. 2 alin. (1) lit. a);
- organelor de urmărire penală, după caz.

Art. 16. — Comunicarea evenimentelor va cuprinde cel puțin informațiile prevăzute în modelul din anexa nr. 1.

Art. 17. — (1) Inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc evenimentul va comunica Inspekției Muncii:

- evenimentul care a avut ca urmare un deces;
- evenimentul care a avut ca urmare un accident colectiv;
- evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate;
- evenimentul care a avut ca urmare dispariția unei/unor persoane.

(2) Evenimentul prevăzut la alin. (1) lit. c) se va comunica Inspekției Muncii după primirea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate.

Art. 18. — (1) La solicitarea organelor care efectuează cercetarea evenimentului, unitatea sanitară care acordă asistență medicală de urgență se va pronunța în scris cu privire la diagnosticul provizoriu, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la primirea solicitării.

(2) Unitatea sanitară prevăzută la alin. (1) va lua măsuri pentru recoltarea imediată a probelor de laborator, în vederea determinării alcoolemiei sau a stării de influență a produselor ori substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, precum și pentru recoltarea altor probe specifice solicitate de inspectoratul teritorial de muncă, urmând să comunice rezultatul determinărilor specifice în termen de 5 zile lucrătoare de la obținerea acestora.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate, inspectoratul teritorial de muncă va solicita în scris unității medico-legale competente un raport preliminar din care să reiasă faptul că decesul a fost sau nu urmarea unei vătămări violente, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, republicată, cu modificările ulterioare, și legislației subsecvente.

(4) Unitatea medico-legală va transmite raportul preliminar inspectoratului teritorial de muncă în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000, republicată, cu modificările ulterioare, și ale legislației subsecvente.

(5) Unitatea medico-legală va transmite raportul de constatare medico-legală în termen de 7 zile de la data decesului.

(6) În cazul accidentului urmat de invaliditate, unitatea de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă care a emis decizia de încadrare într-un grad de invaliditate va trimite o copie de pe decizie, în termen de 5 zile lucrătoare de la data eliberării acesteia, la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs accidentul.

Art. 19. — Cercetarea evenimentelor are ca scop stabilirea împrejurărilor și cauzelor care au condus la producerea acestora, a reglementărilor legale încălcate, a răspunderilor și măsurilor ce se impun a fi luate pentru prevenirea producerii altor cazuri similare și, respectiv, pentru determinarea caracterului accidentului.

Art. 20. — Cercetarea evenimentului așa cum este definit în prezentele norme metodologice se face imediat după comunicare, de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs.

Art. 21. — (1) Beneficiarul va lua măsurile necesare pentru a nu se modifica starea de fapt rezultată din producerea evenimentului, până la primirea acordului din partea organelor care efectuează cercetarea, cu excepția cazurilor în care menținerea acestei stări ar genera producerea altor evenimente, ar agrava starea accidentaților sau ar pune în pericol viața zilierilor și a celorlalți participanți la procesul muncii.

(2) În situația în care este necesar să se modifice starea de fapt rezultată din producerea evenimentului, se vor face, după posibilități, schițe sau fotografii ale locului unde s-a produs, se

vor identifica și se vor ridica orice obiecte care conțin sau poartă o urmă a evenimentului; obiectele vor fi predate organelor care efectuează cercetarea și vor constitui probe în cercetarea evenimentului.

(3) Pentru orice modificare a stării de fapt rezultată din producerea evenimentului, beneficiarul va consemna pe propria răspundere, într-un proces-verbal, toate modificările efectuate după producerea evenimentului.

Art. 22. — În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice în care sunt victime zilieri, serviciile poliției rutiere vor transmite comisiei inspectoratului teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul, la cererea acestora, în termen de 5 zile lucrătoare de la solicitare, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului și orice alte documente existente necesare cercetării, cum ar fi: copii de pe declarații, foaia de parcurs, ordin de deplasare, schițe.

Art. 23. — În situația în care, în vederea cercetării evenimentului sunt necesare prelevări și analize de probe, cheltuielile vor fi suportate de beneficiarul la care a avut loc evenimentul.

Art. 24. — (1) Pentru cercetarea evenimentelor se pot solicita experți sau specialiști, cum ar fi cei din cadrul unor operatori economici cu competențe potrivit prevederilor legale să efectueze expertize tehnice, iar aceștia trebuie să răspundă solicitării.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), expertizele tehnice întocmite vor face parte integrantă din dosarul de cercetare a evenimentului.

(3) Cheltuielile aferente efectuării expertizelor, precum și cele necesare analizării probelor prelevate cu ocazia cercetării se suportă de către beneficiarul la care a avut loc evenimentul sau care se face răspunzător de organizarea activității în urma căreia s-a produs evenimentul.

Art. 25. — (1) Cercetarea evenimentului se va încheia în cel mult 15 zile lucrătoare calculate de la data comunicării.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) situații cum ar fi cele în care este necesară eliberarea certificatului medico-legal sau, după caz, a raportului de expertiză ori de constatare medico-legală, prelevarea de probe sau efectuarea de expertize, pentru care inspectoratul teritorial de muncă care cercetează evenimentele poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspekția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 26. — (1) În cazul accidentului cu incapacitate temporară de muncă, în urma căruia a intervenit invaliditatea confirmată prin decizie sau decesul victimei, inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul va completa dosarul de cercetare întocmit la data producerii evenimentului și va întocmi un nou proces-verbal de cercetare bazat pe dosarul completat.

(2) Întocmirea noului proces-verbal de cercetare a accidentului, prevăzut la alin. (1), se face în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii de către inspectoratul teritorial de muncă a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate sau a certificatului de constatare medico-legal ori, după caz, a raportului de expertiză sau de constatare medico-legală.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2) situațiile în care este necesară administrarea de probe suplimentare, cum ar fi primirea de documente, prelevarea de probe, efectuarea de expertize, audierea de martori, pentru care inspectoratul teritorial de muncă însărcinat cu cercetarea evenimentului poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspekția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 27. — (1) Cercetarea evenimentelor se va finaliza cu întocmirea unui dosar, care va cuprinde:

- a) opisul actelor aflate în dosar;
- b) procesul-verbal de cercetare;

- c) nota de constatare la fața locului, încheiată imediat după producerea evenimentului de către inspectorul de muncă, și semnată de către beneficiar, care va cuprinde precizări referitoare la poziția victimei, existența sau inexistența echipamentului individual de protecție, starea echipamentelor de muncă, modul în care funcționau dispozitivele de protecție, consemnarea înregistrărilor din registrul de evidență a zilerilor din data producerii evenimentului, ridicarea de documente sau prelevarea de probe și orice alte indicii care pot clarifica toate cauzele și împrejurările producerii evenimentului;

- d) nota de constatare la fața locului, întocmită de alte organe de cercetare abilitate și încheiată în prezența și cu participarea reprezentanților inspectoratului teritorial de muncă, ce reprezintă piesă la dosar și înlocuiește nota prevăzută la lit. c);

- e) schițe și fotografiile referitoare la eveniment;

- f) declarațiile accidentaților, în cazul evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă sau de invaliditate;

- g) declarațiile martorilor și ale oricăror persoane care pot contribui la elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale producerii evenimentului;

- h) copii ale actelor și documentelor necesare pentru elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale evenimentului;

- i) copii ale certificatului constatator sau oricăror altor autorizații în baza cărora angajatorul își desfășoară activitatea;

- j) copii ale filelor din registrul de evidență a zilerilor care conțin înregistrări de la data producerii evenimentului;

- k) concluziile raportului de constatare medico-legală, în cazul accidentului mortal;

- l) copie a hotărârii judecătorești prin care se declară decesul, în cazul persoanelor date dispărute;

- m) copie a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate, în cazul accidentului urmat de invaliditate;

- n) copii ale actelor/documentelor emise/completate de unitățile sanitare care au acordat asistență medicală victimelor, inclusiv asistență medicală de urgență, din care să rezulte data și ora când accidentatul s-a prezentat pentru consultație, precum și diagnosticul la internare și/sau externare;

- o) copie a procesului-verbal de cercetare la fața locului, încheiat de serviciile poliției rutiere, în cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice.

(2) Nota de constatare menționată la alin. (1) lit. c) sau d) nu se va întocmi în situațiile în care accesul inspectorilor de muncă la locul evenimentului nu este posibil, argumentându-se acest fapt.

(3) Dosarul va mai cuprinde, după caz, orice alte acte și documente necesare pentru a determina caracterul accidentului, cum ar fi:

- a) acte de expertiză tehnică, întocmite cu ocazia cercetării evenimentului;

- b) acte doveditoare, emise de organe autorizate, din care să se poată stabili locul, data și ora producerii evenimentului sau să se poată justifica prezența victimei la locul, ora și data producerii evenimentului;

- c) documente din care să rezulte că accidentatul îndeplinea sarcini de muncă;

- d) corespondența cu alte instituții/unități în vederea obținerii actelor solicitate;

- e) adresele de prelungire a termenelor de cercetare;

- f) procesul-verbal încheiat după producerea evenimentului, în condițiile prevăzute la art. 21.

Art. 28. — Dosarul de cercetare a evenimentului trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) filele dosarului să fie numerotate, semnate de inspectorul care a efectuat cercetarea și ștampilate cu ștampila inspectoratului teritorial de muncă;

b) numărul total de file conținut de dosarul de cercetare și numărul de file pentru fiecare document anexat la dosar să fie menționate în opis;

c) fiecare document, cu excepția procesului-verbal de cercetare, să fie identificat în dosarul de cercetare ca anexă;

d) paginile și spațiile albe să fie barate;

e) schițele referitoare la eveniment, anexate la dosar, să fie însoțite de explicații;

f) fotografiile referitoare la eveniment să fie clare și însoțite de explicații;

g) formularul pentru declarație să fie conform modelului prevăzut în anexa nr. 2;

h) declarațiile aflate la dosar să fie însoțite de forma tehnoredactată, pentru a se evita eventualele confuzii datorate scrisului ilizibil, certificate ca fiind conforme cu originalul și semnate de către inspectorul care a efectuat cercetarea.

Art. 29. — Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi astfel:

a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă; dosarul se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;

b) în două exemplare, pentru evenimentele care au produs invaliditate confirmată prin decizie, deces, accidente colective, evenimentele care au generat accidente urmate de incapacitate temporară de muncă în care faptele comise pot fi considerate infracțiuni; originalul se înaintează organelor de urmărire penală și un exemplar se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea.

Art. 30. — (1) Dosarul de cercetare original, cu excepția dosarelor întocmite pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă, va fi înaintat în vederea avizării la Inspekția Muncii, în cel mult 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

(2) Dosarul de cercetare pentru cazul dispariției de persoane, ca urmare a unui eveniment și în împrejurări care îndreptătesc presupunerea decesului acestora, va fi păstrat la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, până la emiterea hotărârii judecătorești prin care se declară decesul persoanelor dispărute, conform prevederilor legale în vigoare; după completarea dosarului, acesta va fi înaintat în vederea avizării la Inspekția Muncii.

(3) Inspekția Muncii avizează și restituie dosarele prevăzute la alin. (1) în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(4) În cazul în care Inspekția Muncii constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, poate dispune completarea dosarului și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare.

(5) Inspectoratul teritorial de muncă va întocmi noul proces-verbal de cercetare și/sau va completa dosarul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului, pe baza observațiilor transmise de Inspekția Muncii.

(6) Inspectoratul teritorial de muncă transmite dosarele de cercetare prevăzute la alin. (1) organelor de urmărire penală, numai după ce au fost avizate de către Inspekția Muncii.

(7) Dosarul de cercetare completat și noul proces-verbal de cercetare întocmit în condițiile alin. (4) și (5) vor fi transmise organelor de urmărire penală.

Art. 31. — (1) Dosarul de cercetare al accidentului de muncă cu invaliditate, înaintat organelor de urmărire penală, se restituie la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, pentru completare și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare, în cazul în care se produce decesul accidentatului ca urmare a accidentului suferit, confirmat în baza unui act medico-legal.

(2) Dosarul prevăzut la alin. (1) se restituie la inspectoratul teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acestuia.

(3) Completarea dosarului prevăzut la alin. (1) și întocmirea noului proces-verbal de cercetare a evenimentului se fac în cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea dosarului la inspectoratul teritorial de muncă.

(4) Dosarul completat și noul proces-verbal de cercetare vor fi înaintate în vederea avizării la Inspekția Muncii, care le va restitui inspectoratului teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(5) După avizarea de către Inspekția Muncii în condițiile prevăzute la art. 30, dosarul va fi înaintat organelor de urmărire penală de către inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 32. — Procesul-verbal de cercetare a evenimentului se va întocmi și completa conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 33. — (1) Procesul-verbal de cercetare a unui eveniment se întocmește în mai multe exemplare, după cum urmează:

a) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru beneficiarul care înregistrează accidentul, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, victime și, după caz, asigurător;

b) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, cu victime zilieri cu beneficiari diferiți, pentru fiecare beneficiar, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, victime și, după caz, asigurător;

c) în cazul accidentului de muncă urmat de invaliditate, pentru beneficiarul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii, victime și, după caz, asigurător;

d) în cazul accidentului de muncă mortal, precum și în cazul accidentului mortal în afara muncii, pentru beneficiarul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii, familiile victimelor și, după caz, asigurător.

(2) Procesul-verbal de cercetare poate fi întocmit într-un număr mai mare de exemplare, după caz.

Art. 34. — În cazul în care beneficiarul la care se înregistrează accidentul de muncă își are sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul altui județ decât cel pe raza căruia s-a produs accidentul, se va trimite un exemplar din procesul-verbal de cercetare inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își are sediul, domiciliul sau reședința beneficiarul.

Art. 35. — (1) Accidentul de muncă suferit de zilier se înregistrează de către beneficiarul la care presta activitatea victima, în Registrul unic de evidență a zilierilor accidentați, prevăzut în anexa nr. 4, în baza procesului-verbal de cercetare.

(2) Accidentele de muncă produse la sediile secundare aflate pe raza altui județ decât cel unde este declarat sediul social se vor înregistra la sediul social, cu excepția cazului în care sediul secundar are personalitate juridică.

(3) Accidentele suferite de zilieri în timpul procesului de muncă și care au antrenat incapacitate de muncă cu o durată mai mică de 3 zile se vor înregistra, de asemenea, în registrul de evidență prevăzut la alin. (1).

Art. 36. — (1) Dispariția unei persoane în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptătesc presupunerea decesului acesteia se înregistrează ca accident mortal, după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești, conform prevederilor legale, prin care este declarat decesul.

(2) Data producerii accidentului de muncă mortal, prevăzut la alin. (1), este data înscrisă în hotărârea judecătorească ca fiind data decesului.

(3) Beneficiarul pentru care a prestat activitate zilierul dispărut va comunica, imediat ce a luat la cunoștință, numărul și data hotărârii judecătorești la inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 37. — În baza proceselor-verbale de cercetare, inspectoratul teritorial de muncă va ține evidența tuturor accidentelor de muncă înregistrate de beneficiarii care au sediul,

domiciliul sau reședința pe teritoriul județului respectiv, în Registrul unic de evidență a zilierilor accidentați în muncă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

Art. 38. — (1) Victimele sau familiile victimelor unui eveniment urmat de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces au dreptul să sesizeze sau să se informeze la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc accidentul.

(2) Dacă în urma investigațiilor rezultă că sunt întrunite condițiile unui accident de muncă, inspectoratul teritorial de muncă va lua măsuri pentru efectuarea cercetării în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1), inspectoratul teritorial de muncă va răspunde sesizărilor conform prevederilor legale sau va elibera, la cerere, o copie a procesului-verbal de cercetare a evenimentului.

Art. 39. — (1) În situația în care beneficiarul, zilierii implicați, victimele sau familiile acestora nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare a evenimentului, pot sesiza, în scris, Inspekția Muncii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii procesului-verbal.

(2) Dacă în urma analizei se constată că trebuie refăcută cercetarea, Inspekția Muncii dispune completarea dosarului de cercetare și/sau întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare care îl va înlocui pe cel existent.

(3) Soluțiile adoptate de către Inspekția Muncii vor fi comunicate celor interesați, în termenul legal.

Art. 40. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

Art. 41. — Prezentele norme metodologice intră în vigoare la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA Nr. 1
la normele metodologice

Comunicarea evenimentelor în care sunt implicați zilieri

FIȘA nr.	Data comunicării: .../.../.....	Numele persoanei care comunică:, funcția:
Informații privind evenimentul:		
Locul producerii evenimentului: Județul: Localitatea:	Data producerii evenimentului: .../.../....., ora:	Unitatea medicală care a acordat îngrijiri medicale:
Datele de identificare a beneficiarului:		
Denumirea beneficiarului: C.U./C.I.F.: Adresa sediului: Localitatea, str. nr. ..., sc. ..., ap. ..., sectorul/județul Reprezentantul legal:	Codurile CAEN ale domeniilor în care beneficiarul prestează activități cu caracter ocazional:	
Datele de identificare a zilierilor accidentați și urmările evenimentului:		
Numele: Prenumele: Vârsta: Domiciliul:	Numele: Prenumele: Vârsta: Domiciliul:	Numele: Prenumele: Vârsta: Domiciliul:
Cod CAEN al activității desfășurate:	Cod CAEN al activității desfășurate:	Cod CAEN al activității desfășurate:
Nr. zile ITM conform documentelor medicale	Deces ☐	Nr. zile ITM conform documentelor medicale
Nr. zile ITM conform documentelor medicale	Deces ☐	Nr. zile ITM conform documentelor medicale
Nr. decizie de încadrare INV din data .../.../.... Grad de invaliditate:	Nr. decizie de încadrare INV din data .../.../..... Grad de invaliditate:	Nr. decizie de încadrare INV din data .../.../... Grad de invaliditate:
Accident colectiv ☐ , nr. de victime:, din care decedați:		
Descrierea împrejurărilor care se cunosc și cauze prezumtive în care s-a produs evenimentul:		
Consecințele accidentului (în cazul decesului se va menționa data și ora decesului):		

Conține pagini
 Dată în fața mea,
 Astăzi/...../.....
 Inspector de muncă
 Posesor legitimație nr./.....

DECLARAȚIE

Subsemnatul/Subsemnata,, fiul (fiica) lui și al(a),
 născut(ă) în localitatea, județul, la data de, cu domiciliul stabil în
 județul, localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap.,
 sectorul, posesor al BI/CI/pașaport, seria, nr., eliberat(ă) la data de,
 CNP, în calitate de, cu privire la evenimentul din data de, ora,
 ce a avut loc la, la locul de muncă,
 situat și în care au fost implicați numiții,
 declar următoarele:

Semnătura,

NOTĂ:

Când rândurile pentru declarație nu sunt suficiente, aceasta se va continua pe pagini separate care vor fi numerotate și semnate de declarant.

Antetul inspectoratului teritorial de muncă

PROCES-VERBAL DE CERCETARE A EVENIMENTULUI
Nr. din data de ... /... /.....

Inspectorii de muncă ce efectuează cercetarea evenimentului: Numele și prenumele, nr. legitimație Numele și prenumele, nr. legitimație
Perioada de timp în care s-a efectuat cercetarea evenimentului:
Obiectul cercetării: • Stabilirea cauzelor care au condus la producerea evenimentului • Stabilirea reglementărilor legale încălcate • Stabilirea răspunderilor și a măsurilor care se impun a fi luate pentru prevenirea producerii altor cazuri similare • Determinarea caracterului accidentului
Data și ora producerii evenimentului:
Temeiul legal în baza căruia s-a efectuat cercetarea:
Datele de identificare a zilierilor accidentați: Numele și prenumele: Cetățenia, BI/CI/pașaport, serie, nr., CNP Domiciliul Numărul din Registrul de evidență a zilierilor la data producerii evenimentului

Datele de identificare a beneficiarului: Denumirea beneficiarului:, CUI		
Codurile CAEN ale domeniilor în care beneficiarul prestează activități cu caracter ocazional:		
Adresa sediului: localitatea, str. nr. ..., sc. ..., ap. ..., sectorul/județul		
Reprezentantul legal:		
Locul desfășurării activității conform Registrului de evidență a zilierilor:	Locul producerii evenimentului și descrierea acestuia:	
Denumirea și codul CAEN al activității desfășurate de zilierul accidentat:		
Descrierea împrejurărilor și a modului în care s-a produs evenimentul:		
Urmările suferite de către zilierii accidentați, conform documentelor medicale:		
Cauza producerii evenimentului:	Reglementarea legală încălcată: Art. din Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, cu modificările și completările ulterioare	Persoana răspunzătoare:
Alte cauze care au concurat la producerea evenimentului:	Reglementarea legală încălcată:	Persoane răspunzătoare:
1.	Art. din Legea nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare
2.	Art. din Legea nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare
Sanțiuni contravenționale aplicate:		
1. Fapta care contravine art. din constituie contravenție și se sancționează conform art. din cu: ☐ amendă, în sumă de / ☐ avertisment*		
2. Fapta care contravine art. din constituie contravenție și se sancționează conform art. din cu: ☐ amendă, în sumă de / ☐ avertisment*		
*Avertismentul se aplică potrivit art. 5 alin. (2) lit. a) și art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.		
Propunere pentru cercetare penală:		
Caracterul accidentului**:		
Numele și prenumele zilierului accidentat: De muncă ☐ / în afara muncii ☐ / colectiv ☐ Cu incapacitate temporară de muncă ☐ Cu invaliditate ☐ / Mortal ☐ Persoană dată dispărută ☐	Numele și prenumele zilierului accidentat: De muncă ☐ / în afara muncii ☐ / colectiv ☐ Cu incapacitate temporară de muncă ☐ Cu invaliditate ☐ / Mortal ☐ Persoană dată dispărută ☐	
Beneficiarii care înregistrează accidentații în muncă zilieri: Denumirea beneficiarului:		
Numele și prenumele accidentatului în muncă zilier:		

INSPECTORATUL TERITORIAL DE MUNCĂ

REGISTRUL UNIC DE EVIDENȚĂ A ZILIERILOR ACCIDENTAȚI ÎN MUNCĂ

Nr. crt.	Datele de identificare a beneficiarilor			Datele de identificare a zilierilor accidentați			Informații privind evenimentul			Caracterul accidentului						Nr. și data procesului-verbal de cercetare/inspectoratul teritorial de muncă
	Denumirea	CUI	Sediul	Numele și prenumele	BI/CI/pășaport serie/nr.	CNP	Locul producerii	Data și ora	Cod CAEN al activității desfășurate de zilierul accidentat	de muncă	în afara muncii	colectiv	cu ITM	cu INV	Deces	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

ACORDUL

părinților sau al reprezentanților legali pentru prestarea de activități necalificate cu caracter ocazional de către minorul cu vârsta cuprinsă între 15 și 16 ani

Eu/Noi, în calitate de părinte/părinți/reprezentant legal potrivit

(numele părintelui/părinților/reprezentantului legal)

al/ai minorului, născut la data de, sunt/suntem de

(numele și prenumele minorului),

acord cu următoarele:

a) Minorul să presteze următoarea/următoarele activitate necalificată/activități necalificate

(Se completează cu numele și prenumele minorului.)

zilnic/săptămânal/în perioada, începând cu data de, pentru

(Se trece explicit activitatea din CAEN și locul unde se desfășoară aceasta.)

(Se completează

denumirea beneficiarului și CUI/CIF.)

b) Rămâne la latitudinea beneficiarului să modifice aspectele legate de locul de desfășurare a activității/activităților necalificate, transport, cazare și alte servicii, după cum consideră necesar, și înțeleg(em) că voi/vom fi informat/informați asupra acestor modificări cu cel puțin 48 de ore înainte de aceste modificări pentru a-mi/a ne exprima un nou acord.

c) În cazul unei urgențe de vătămare sau îmbolnăvire a minorului, beneficiarul să mă/să ne înștiințeze imediat, să ia legătura cu o unitate medicală specializată, să acționeze în numele meu/nostru și să obțină tratamentul medical al minorului.

În caz de urgență, pot/putem fi găsit/găsiți, 24 de ore din 24, la următoarele numere de telefon:

Date de contact suplimentare:

.....
(data)

.....
(semnătura părintelui/părinților/reprezentantului legal)

A C O R D
privind plata remunerației efectuată la sfârșitul săptămânii/la sfârșitul perioadei de desfășurare a activității
și de stabilire a modalității de plată

Subsemnatul,, în calitate de zilier, CNP,
(numele și prenumele)

și subsemnatul,, în calitate de,
(numele și prenumele reprezentantului legal al beneficiarului/
ale persoanei care are delegare de competențe) (Se completează cu denumirea calității
pe care o deține: director etc.)

ne exprimăm acordul ca pentru activitățile necalificate cu caracter ocazional prestate în favoarea beneficiarului
(Se completează
denumirea beneficiarului
și CUI/CIF.)

plata remunerației convenite să se efectueze la sfârșit de săptămână/la sfârșitul perioadei de desfășurare a activității, respectiv la
data de, în numerar/prin virament în contul bancar nr.

.....
(data)

.....
(semnătura zilierului)

.....
(semnătura reprezentantului legal al beneficiarului/
a persoanei care are delegare de competențe)

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

